

ZLOČINY

Marie Pospíšilová

MEZI OBRAZY

NAVA

KRIMI
PŘÍBĚHY

Marie Pospíšilová

Od narození maluje a od dětství je přesvědčená, že bude vedle malby obrazů hlavně psát knihy. Stejně jako řada malířů a také spisovatelů – v čele s Karlem Čapkem – vystudovala dějiny umění na FF Univerzity Karlovy v Praze. Lze se setkat s jejími odbornými články, brožurami na českých zámcích a hlavně množstvím znaleckých posudků na obrazy. Čím dál víc směřuje zúročit své znalosti a zkušenosti ve vlastní tvorbě, přičemž jí vyhovuje zejména forma autobiografických detektivních příběhů. Je členkou Asociace autorů detektivek, kde získala ocenění v soutěži k výročí NPC Policie ČR a v rámci soutěže O buřinku rady Vacátka byla její povídka publikována nakladatelstvím J&M v Písku.

DVACÁTÝ PRVNÍ ROČNÍK EDICE KRIMINÁLNÍ PŘÍBĚHY

V roce 2011 dále vychází:

- Věnceslava Dezortová: ZÁHADNÁ VRAŽDA
- Milan Dušek: MRTVÝ PŘED BAREM
- Jan Stach: SMRT BEATOVÉHO SNÍLKA
- František Uher: MRTVÁ JAKO POMPEJE

ISBN 978-80-7211-371-2

www.nava.cz
nakladatelstvi@nava.cz

ZLOČINY

Marie Pospíšilová

MEZI OBRAZY

Text © Marie Pospíšilová 2011
Illustrations © Marie Pospíšilová 2011
ISBN 978-80-7511-571-5

NAVA

*Věnováno tatínkovi JUDr. Jaroslavu Pospíšilovi,
který by měl určitě radost*

Text © Marie Pospíšilová, 2011
Illustrations © Marie Pospíšilová, 2011
ISBN 978-80-7211-371-2

Úvod

Sepsané příhody se souhrnným názvem Zločiny mezi obrazy vycházejí z autentických autobiografických zážitků, které jsou použity jako jednotlivé motivy, někdy v původních autentických souvislostech, jindy uměle skloubené do fantazijně rozvedených příběhů s vyhocenými zápletkami, tak aby co nejvíc vyzdvihly nepříznivé jevy naší současné společnosti, na které často nebylo ještě nikdy poukázáno nebo dokonce jsou uměle zakrývány. Takže oběť jejich působení zaskočí zcela nepřipravenou, ale ještě víc nepřipravenou na to, že bude na vše sama, přičemž je znatelný rozdíl mezi prvními ještě naivně optimistickými příběhy a dalšími, v nichž se pak projevila nová zkušenost s narážením na bariéru nechuti státních úředníků cokoliv řešit.

Děj je zasazen do smyšleného prostředí – pokud se týká geografických názvů. Pod použitými jmény si však čtenář představí konkrétní jemu dobře známé lokality, které názvy leckdy úmyslně evokují či nadsazeně vystihují, někdy i s humorným podtextem.

Rovněž i jména osob, kromě autentických jmen zvířat, jsou smyšlená – často s humorně sarkastickým důrazem v jejich významu, aby vhodně vystihovaly povahu dané osoby.

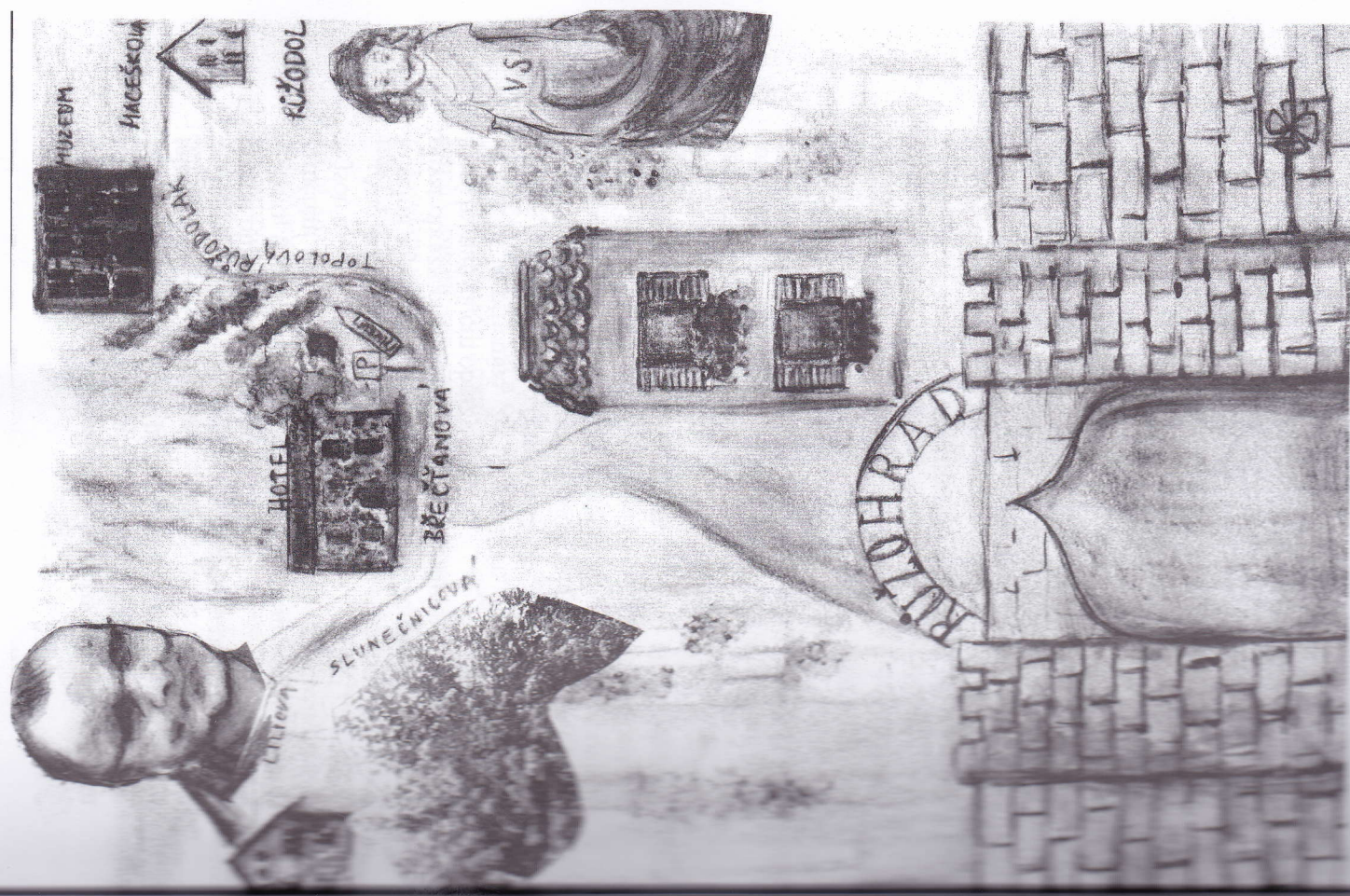

Vražda sběratele aneb nenalezený Wouwerman

Costa do Ruzohradu na inzerát

Když jsem přestala trávit veškerý čas v Antiku Radimě Osilka, měla jsem najednou mnoho volna, které jsem mohla využít mj. k tomu, abych dala trochu do pořádku svou nanejvýš neúnosnou finanční stránku. Při mé profesi umělecké historičky je nejrychlejší cestou dobrý prodej uměleckého díla, přestože je to má zcela nejneoblibnější činnost, která je přímo proti mé myšlce, proti mému já. Ale v rámci přežití v současné ekonomické době je nutné někdy i toto překousnout. Nejlepší je vyhledávat umělecká díla mezi lidmi a výhodně je vykoupat a poté ještě lépe prodat. Nemohla jsem to však takto jednoduše realizovat z důvodu finanční nedostatečnosti pro výkup obrazů. Mohla jsem jako obvykle investovat pouze svou hlavu – tj. své vzdělání a zkušenost. Proto jsem zvolila taktiku, že jsem na internetu v inzercích vyhledávala zajímavé nabídky, o nichž jsem informovala svého známého galeristu Noára, jenž sdělil, o které z nabídek by měl zájem. Poté jsem domluvila u inzerentů naši schůzku, a jestliže Noár nakoupil, dostala jsem od něj provizi.

Jednou jsem se velmi zaradovala. Mezi množstvím často již důvěrně známých textů inzerátů, pod nimiž si umím představit i konkrétní inzerenty, jsem si v internetové verzi inzertního časopisu přečetla zcela nový a neotřelý a navíc obzvláště nanejvýš lakavý text. Inzerát podal sběratel, který se rozhodl změnit zaměření své sbírky obrazů. Velká část velmi kvalitní sbírky tak ztratila opodstatnění své existence v nově

Vyděla jsem jen jeden z nich, který dal už před nějakým časem k prodeji místnímu starožitníkovi. Ale ten byl rozhodně nezrestaurovaný, naopak ve velmi špatném stavu. Dívala jsem se na něj v obchodě. A potom – ale to jsem jen slyšela – měl údajně ještě sbírku vzácných pěkných bronzových plastik z 19. a počátku 20. století. Ta byla jeho vlastní, bronzový sbíral sám, byl to jeho původní zájem. Oproti tomu obrazovou sbírku koupil z pozůstalosti po známém uměleckém historikovi.“

Byla jsem těmito údaji velmi překvapena:

„To je ale zvláštní, že ty bronzы jsem v domě vůbec neviděla. Že by je měl někde stranou v patře nebo tak někde?“

Plná dojmů z nových informací jsem se rozloučila se ředitelkou muzea a vydala se na cestu zpět do hotýlku v Břečťanové ulici. Docela jsem byla unavená a těšila jsem se na svůj poklidný pokojík s okny k velkému kaštanu. Stejně jsem si potřebovala zabalit všechny věci a připravit se na zítřejší odjezd domů.

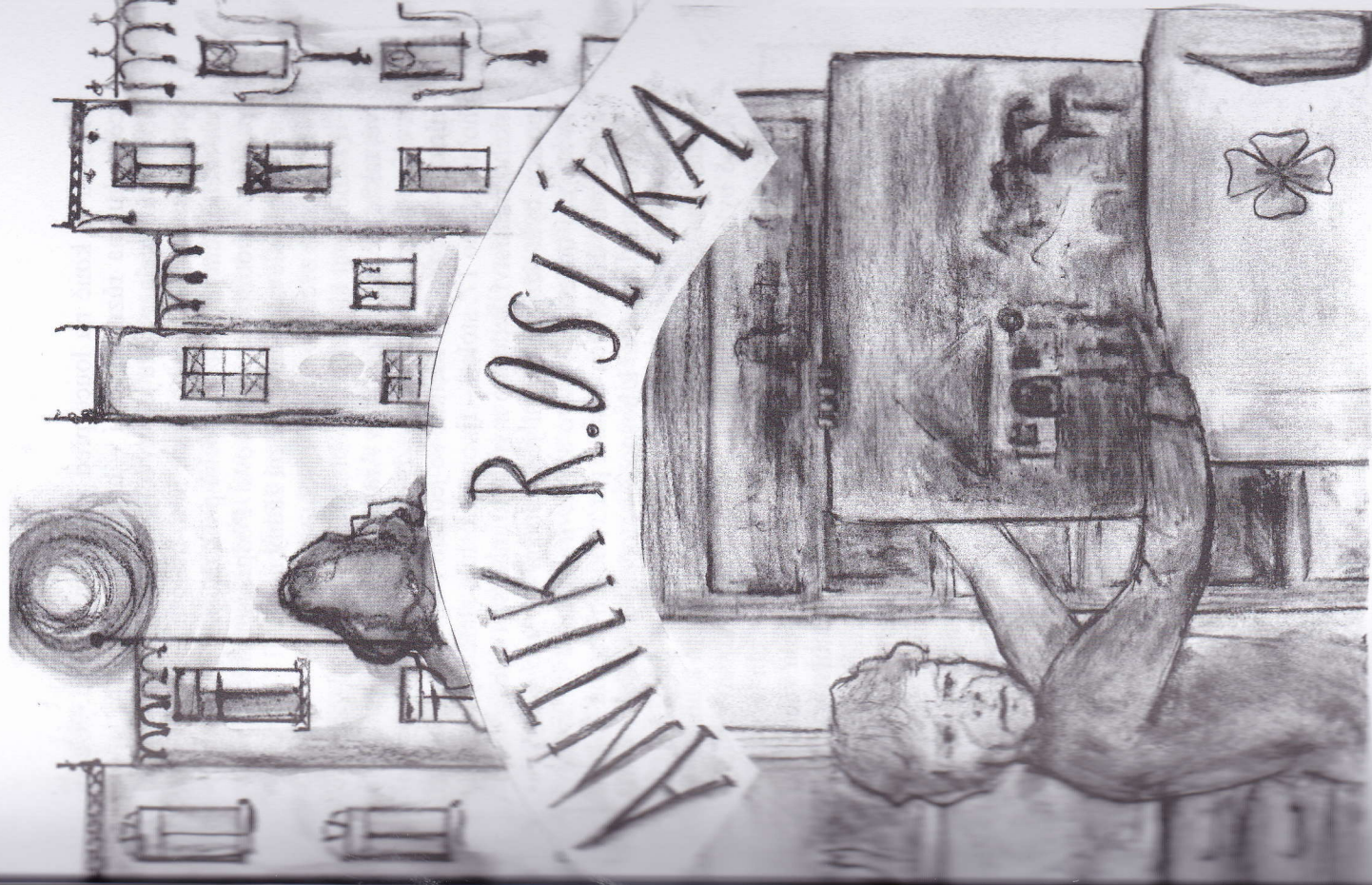
Obraz s bílým koněm u Radima Oslíka

Později mi jednou telefonoval můj známý Radim Oslík, majitel obchodu se starožitnostmi ve Čtvrti velkých činžáků, v němž jsem mu před časem vypomáhala. Nyní se mu tam zboží vrší a není výjimkou, když něco nemůže najít anebo naopak něco přebývá a pak často hledá pomoc u mne, přestože jsem již delší dobu poněkud mimo. Musela bych být vědma, abych věděla, ale ostatně něco takového se u mne předpokládá:

„Ahoj, prosím tě, mám tady takový poškozovaný, snad barokní obraz, nedala jsi ho sem ty?“

Přišlo mně to trochu úsměvné, protože jsem v obchodě již nebyla dost dlouho. Proto jsem mohla pohotově odpovědět:

„To určitě ne, vřdyt už dlouho jsem tam nic nedávala.“ Ale zvědavě jsem se dotázala na podrobnosti: „A co to je? Jaký námět a je značený?“

PIK. JUDr. HUBER

TRESTNÍ POKÁNÍ

STÍŽNOST
TRESTNÍ
PODÁNÍ

M Í S E T I

K POVÍDKY
R KŘÍŽOVKY
I
M
I SOUTĚŽ

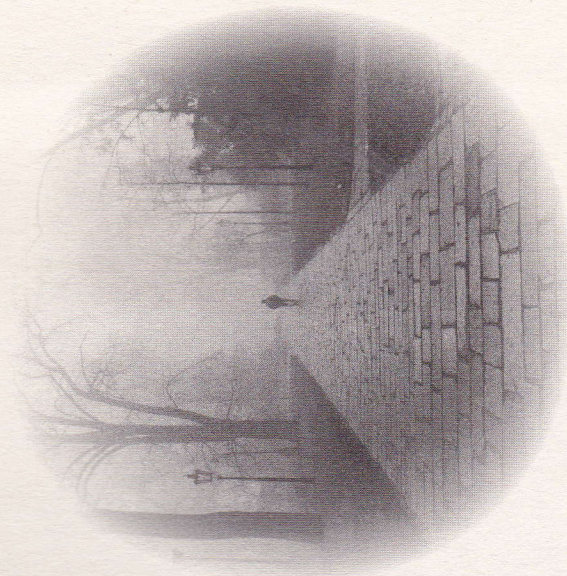
činu

PÍSEK

V hlavní roli město Písek...

M Í S T Ě
ČINU

PÍSEK

Nakladatelství J&M, Písek

Místo činu: Písek

Představuje originální soubor patnácti krimi a detektivních povídek, které mají jeden společný znak - objevuje se v nich jihočeské město Písek. Povídky vznikly v rámci akce Krimifest Písek 2008, pořádané ve spolupráci Nakladatelství J&M Písek a Asociace autorů detektivní a dobrodružné literatury (AIEP).

- Věnceslava Dezortová: Smrt na objednávku
Šamanova pomsta
- Zdeněk Jarchovský: Návrat majora Šintáka
- Linda Hroníková: Smrt v křišťálovém kabinetu
- Filip Šmitcer: Za chyby se musí platit
Tělo i duši
Pygmalion by se divil
- Pavla Brůhová: Volaný účastník nežije
Záhada ztraceného klíče
- Míchal Fieber: Promlčená smrt
- Marie Pospíšilová: Usvědčen v Písku aneb praktiky
obchodníka s obrazy
- Jiří Houdek: Vášně nezná slitování
- Pavel Svoboda: Pout
Ta první
- Jan Lipšanský: Koruna ve vlnách

Rudolf seděl v koženém křesle, když jsem ho zezadu objala zahalená ve svém bílém froté županu. Lehce mne políbil a podal skleničku nápoje s ledem.

„Tak na zdraví a tvoji krásu, doufám, že pod župánkem už nic nemáš.“

„To se teprve uvidí,“ zašeptala jsem a vypila skleničku.

A to byla má poslední osudová chyba...

ISBN 978-80-86154-68-8

9 788086 154688

www.jm-pisek.cz

USVĚDČEN V PÍSKU

aneb praktiky obchodníka s obrazy

Marie Pospíšilová

V letech 1973 – 1978 absolvovala obory dějiny umění a etnografie na FF UK v Praze. Ihned po ukončení studia začala publikovat četné články v odborných časopisech a denním tisku, ve sbornících různých symposií, napsala řadu brožur vydaných orgány památkové péče. Na objednávku pro Artii připravovala obsáhlou výpravnou publikaci o historismu, která nakonec však nebyla vydána.

*Po změně režimu v 90. letech řadu let zastávala funkci před-
sedkyně Klubu kultury Syndikátu novinářů ČR.*

Cyklus Zločiny mezi obrazy tvoří jednotlivé detektivní příběhy, které na sebe volně navazují, spojují je stejné postavy, zejména výrazně autobiografická hlavní hrdinka. Je v nich využita znalost oboru, výtvarných technologií apod., ale rovněž i vlastních negativních osobních zkušeností a zážitků, které jsou takto nakonec předáním čtenářům kladně zužitkovány, aby byli alespoň čtenáři včas varováni před nástrahami naší současné reality.

Autorka užívá též pseudonym Pansy, pak zejména v originálním spojeném tvaru Pansymarie, v grafické podobě stylizovaný květ macešky.

Tento příběh patří do autobiografického cyklu Zločiny mezi obrazy, jehož spojující ústřední postavou je umělecká historička a malířka Rosemarie Macešková, kterou obklopuje svět její práce a soukromého života.

Snaží se ve svém oboru pracovat, jak jen to jde, nejlépe dle jejího vědomí a svědomí, a přesto, anebo právě proto, je nucena neustále překonávat množství nevěle kolem ní, kterou její svědomitost vyvolává, a dokazovat, kde je pravda.

Děj příběhu se odehrává v době, kdy jsme s bratrem již bydleli v domě ROSEMARIE v Řitce, kterou jsem v příběhu „Řitka - český Midsomer“ přirovnala k anglickému předobrazu. Náš život poklidně běžel - či jak říkávám „pádil jak splašený oř“ - za hradbou nového červenohnědého plotu, na němž vynikla velká bílá dopisní schránka s nápisem „MACEŠKOVI“.

Byla již pokročilá noční hodina, bratr dávno spal o patro výš ve své ložnici a já jsem seděla dole ve svém ateliéru a chytala jsem kolem sebe v tichu poletující myšlenky. Měla jsem před sebou rozsvětený notebook a otevřela jsem si na plochu monitoru uložený dokument, připravený takto v pohotovosti, abych do něj mohla kdykoliv přepisovat, měnit v něm a vůbec jej celkově dopracovávat. Byl pojmenovaný „Závěť“. Umístila jsem jej do pohotovostní pozice z důvodu, že jsem skutečně již pociťovala naléhavost této záležitosti, tj. postarat se o naší rodinou shromážděné „bohatství“, představující vedle této malé nemovitosti spíš určité kulturní hodnoty, neboť zde nebyl žádný potomek, na něhož by dědictví přešlo, a měli jsme s bratrem obavy, že by se vším nebylo naloženo tak, jak by nám bylo milé. A byla jsem při své velké nemocnosti, která by u mnohého budila nihilistické pocity, velmi potěšena myšlenkou, kterou jsem pojala a která vlastně měla realizovat něco, co jsem již od dětství měla na mysli, a byla jsem uspokojena tím, že jsem našla cestu k uskutečnění právě pomocí závěti.

Byla jsem hluboce ponořena do svých myšlenek, za-

SHERLOCK HOLMES

VÍTĚZNÝ...

Arthur C. Doyle, Inna Rottová, Ilja Hurník,
Markéta Harasimová, Lubor Falteisek,
Věnceslava Dezortová, Luboš Y. Koláček, Marie Pospíšilová,
Martin Petiška, Zuzana Rampichová, Zdeněk Jarchovský,
Julie Nováková, Jiří Houser, František Uher,
Irena Šilcová, Svatopluk Hrnčíř

SHERLOCK HOLMES

VÍTĚZNÝ...

**Arthur Conan Doyle,
Inna Rottová, Ilja Hurník, Markéta Harasimová,
Lubor Falteisek, Věnceslava Dezortová, Luboš Y. Koláček,
Marie Pospíšilová, Martin Petiška, Zuzana Rampichová,
Zdeněk Jarchofský, Julie Nováková, Jiří Houser,
František Uher, Irena Šilcová, Svatopluk Hrnčíř**

BONDY ≡

2016

SHERLOCK HOLMES ŘEŠÍ ZVLÁŠTĚ BRUTÁLNÍ VRAŽDU VÝTVARNÉHO TEORETIKA

Marie Pospíšilová

Bylo to brzy zjara roku 1927. Po zimě přišly krásné slunečné dny, vlašovic
jara a má drahá choť se rozhodla, že po dlouhé době navštíví své příbuzné
na venkově. Nechala mne tak v Londýně samotného. Náhle jsem měl ne-
zvykle hodně času a po své lékařské praxi jsem se v odpoledních hodinách vydal na
procházku londýnskými ulicemi. Jasně svítící slunce k tomu vybízelo. Vzpomněl
jsem si tak na své mládí, kdy jsem se vrátil z války v Afghánistánu, neměl jsem kde
bydlet a byl mi doporučen Sherlock Holmes, hledající spolubydlícího do bytu
v Baker Street 221B – a už jsem své kroky vedl tím směrem. Dům sice vypadal
stále stejně, ale jeho vchod zdobila výrazná cedule, oznamující, že v domě je mu-
zeum slavného detektiva, což je zásluha staré dobré paní Hudsonové, Holmesovy
hospodyně. Padla na mne chmura, že můj život se stal již muzeálním artiklem.
A tu jsem si řekl, že jsem přítele už opravdu dlouho neviděl a bylo by naneštěstí
milé jej navštívit v jeho „včelařství“ v Sussexu. Stavil jsem se na poštu, abych svou
návštěvu Holmesovi oznámil telegramem a pak jsem se odebral domů, abych si
do rána odpočinul a brzy zráno nastartoval svůj motocykl a vydal se do Sussexu.

Můj úžasně rychlý stroj brázdil silnice anglického venkova rychlostí větru
a ani jsem se nenadál a na obzoru jsem spatřil skromné stavení svého přítele,
obklopené rovinatým pozemkem s množstvím úlů. A když jsem se přiblížil
u jednoho z úlů jsem mohl rozeznat známou postavu. Jak jinak – překvapil jsem
přítele zaujatého právě vykonávanou činností. Udiveně zvedl hlavu: „To už je
tu, Watsoně? Vždyť tady teprve před chvílí byl pošťák s telegramem. Nemohl
si nějak stále zvyknout na tu rychlou moderní dobu, kdy nás čas stále předhání,
aniž bychom jej kdy mohli dostihnout.“

Chudák Holmes byl ještě hluboko v 19. století, přejícím pomalu spřádaným
myšlenkám dedukční metody a moderní technická doba jej znervózňovala i do-
leko na klidném venkově, kam se utekl. Rychle dokončil práci u včel a odvedl
mne do svého obydlí.

A tady na mne dýchlá stará dobrá doba – to jsem moc dobře znal. Zůstal jsem
stát u dveří v rozpacích, kudy se mám prodírat mezi haldami knih a spisů ne-
kantně rozestavených všude, kam se ještě vešly a chystajících se při sebemenším